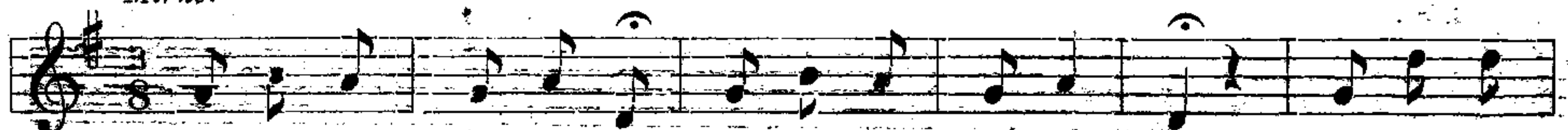

908.

Ze Svatobořic.

Mírně.

Sta-lo se Františce, sta-lo se po vů - li, do-sta-la

Ja-ní-čka v te-ňu-čkěj ko - šu - li.

Stalo se Františce,
stalo se po vůli,
dostala Janička
v teňučkěj košuli.

V teňučkěj košuli,
v hedbávněj korduľce;
može poděkovat
těj jeho mamulce.

Tá jeho mamulka,
ta je starostlivá,
vychovala synka
jak vrch rozmarýna.

Má mamičko stará,
dyž nás ráda máte,
dyž nás ráda máte,
postel' nám usteľte.

Postelka dubová,
peřina prachová,
peřina prachová,
gaľánečka hodná.

Tatíčku, mamičko,
otvírajte vrata,
vezu si nevěstu
ze samého zřata.

Tatíčku, mamičko,
otvírajte bránku,
nech si nepolámu
pěrko z marylánku.

S Pánembohem buďte,
má mamičko stará,
kerá ste ňa sobě
těžko vychovala.

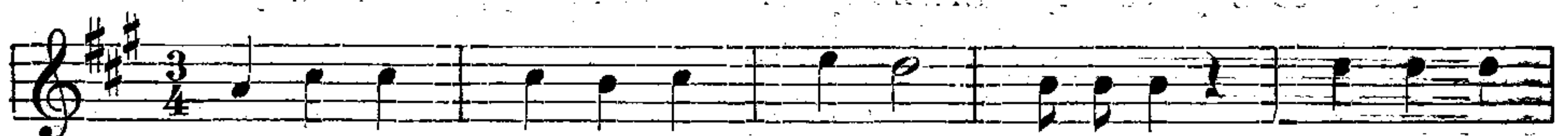
S Pánembohem buďte
můj tatíčku starý,
kerý ste ňa těžko
sobě vychovali.

S Pánembohem buďte
dědinské děvčátka,
kerá ste bývala
moje kamarádka.

Dones ty Janošku,
dones ty vína žbán,
začepijú tobě
rozkvětľý tulipán.

Dones ty Janošku,
dones ty žbán vína,
šak už su, Janošku,
šak už su tvá žena.

909.

Při prodávání peřin.

Když šel ten Jo-zí-fek od nás, tradra-ra, ztra-til on

na ce-stě du-kát, tradra-ra, A - ni-čka by-la tá ščas-ná,

o-na ten du-kát na - šla.